

MÓTKA JE

čo. 10

- a) holca, za kotruž přewozmješ kmótřistwo
- b) džowka wulkočety
- c) grat za wobkopenje rjadkow w zahrodce

Prawa je wotmołwa **a**.

Mótka je cyle jasny a jednozmyslny wuraz za počah k džěsću, kotryž je dorosćeny čłowjek dobrowólnje w zwisku z křćeńcu abo mjenoswjećbu džěsća přewzał. Staršeju džěsća podpěrujo so kmótr abo kmótra wo mótku abo mótku sobu stara.

Připódla prajene:

Hižo tróšku woteznaty je wuraz »wjeselić so kaž mótku na zeleny štwórtk«. To bě mjenujcy dzeń, na kotrymž dóstawachu mótki wot swojich kmótow a kmótrow dary – debjene jejka, pjenjezy, drastu abo slódkosće. Mjeztym je wuraz »zeleny štwórtk« za kóždolětny kmótřiski dar njewotwisny wot dnja do jutrow. Štóž pak chce, móže swojim mótkam na tutym dnju wězo kmótřisku całtu darić.

Přikłady z rěčneho korpusa:

Nětk smjerc přińdže do jstwy a wołaše: »Hdže maće tu moju *mótku*?« A holčka wołaše: »Kmótra, ja sym spody džěže!« (Paul Nedo, Sorbische Volksmärchen. Systematische Quellenausgabe mit Einführung und Anmerkungen. Bautzen 1956)

Je z wašnjom, zo je najstarša kmótra nawoženje a njewjesty zdobom tež slónka na kwasu *mótku* abo *mótki*. (Płomjo 2009)

Staršej pósłaštaj swojej *mótkce* wulki paket ... (Jurij Brězan, Christa. Budyšin 1966)